

Publicerad 2009-02-14 00:04 av genni

Du är borta nu....och jag saknar dig

Döden kom så fort
Jag hann aldrig säga farväl
Plötsligt hade ditt nummer upphört
Jag såg dig aldrig på konsum
Mötte dig aldrig på stan
Såg dig aldrig ta en promenad

Döden hade gjort dig sällskap
Tagit dig från dina barn

Jag grät aldrig öppet
Det var inte det att jag inte kunde
men dina barn, dina barn min älskade vän
Jag var ju tvungen att vara stark
Förstår du det, jag var tvungen
att vara stark

Våra barn har hållit ihop
Har du spanat ner, sett dem tillsammans
Ikväll är de ute och dansar
Din dotter älskar sin telefon
Jag berättade för henne om dina sista ord till mig
Hur du tyckte att telefonen var ok, att räkningarna inte gjorde något
Din dotter var aldrig ute då, du sa att en tonåring kunde göra värre saker än att prata i telefonen och jag höll
med dig
Sista gången jag såg dig var en mörk kall kväll. Jag mötte dig på gångvägen. Snön låg som ett täcke på
marken och du berättade om att snart äntligen skulle ni åka utomlands, äntligen, du längtade efter en veckas
semester.
Vi skulle höras av och jag gav dig aldrig en kram, jag gav dig ingen kram

och nu ångrar jag mig, min älskade vän jag saknar dig

Snälla, kom tillbaka, snälla.....

Författaren genni med Poeter.se id #22393 innehar upphovsrätten